

Dosarul nr. 2ra-73/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (jud. T. Sîrcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tatiana Munteanu și reprezentantul Tatianei Munteanu și al lui Serghei Cobîlean, avocatul Igor Doicov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Banca comercială „Moldova-Agroindbank” societate pe acțiuni împotriva lui Serghei Cobîlean, Valeriu Strîmbei, Tatianei Munteanu și Auricăi Strîmbei, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Dumser-Grup”, în proces de insolvență cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 15 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Banca comercială „Moldova-Agroindbank” societate pe acțiuni, a fost casată integral hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul central și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii,

constată:

La 13 martie 2018, BC „Moldova-Agroindbank” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serghei Cobîlean, Valeriu Strîmbei, Tatianei Munteanu și Auricăi Strîmbei, intervenient accesoriu SRL „Dumser-Grup”, în proces de insolvență cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, conform contractului de credit nr. S110609 din 19 decembrie 2011, în redacția acordurilor adiționale nr.S140671/864 din 08 decembrie 2014, nr. S140707/864 din 29 decembrie 2014, nr. S140716/864 din 31 decembrie 2014 și nr. S160298/864 din 01 august 2016, SRL „Dumser-Grup” a primit de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, filiala Mihai Eminescu, un credit în sumă de 5 900 000 de lei, cu termenul final de rambursare-08 noiembrie 2019.

A menționat că, conform contractului de credit nr. S130562 din 24 septembrie 2013, în redacția acordurilor adiționale nr. S14007/864-c din 29 decembrie 2014,

nr.S140707/864-c din 31 decembrie 2014, nr. S150262/864 din 29 iunie 2015, nr.S 160029/864 din 03 februarie 2016 și nr. S160298/864-a din 01 august 2016, SRL „Dumser-Grup” a primit de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, prin intermediul filialei Mihai Eminescu, un credit bancar în sumă de 5 000 000 de lei, cu termenul limită de rambursare - 25 iunie 2020.

A susținut că, conform contractului de credit nr. S140150/864 din 12 martie 2014, în redacția acordurilor adiționale nr. S140271/864 din 19 mai 2014, nr.S140707/864-d din 29 decembrie 2014, nr. S140716/864-d din 31 decembrie 2014, nr. S150262/864-a din 29 iunie 2015, nr. S160029/864-a din 03 februarie 2016 și nr.S160298/864-b din 01 august 2016, SRL „Dumser-Grup” a primit de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, prin intermediul filialei Mihai Eminescu, un credit bancar în sumă de 7 000 000 de lei, cu termenul limită de rambursare - 24 decembrie 2020.

A relevat că, conform contractului de credit nr. S140150/864-a din 12 martie 2014, în redacția acordurilor adiționale nr. S140271/864-a din 19 mai 2014, nr.S140716/864-e din 31 decembrie 2014, nr. S160298/864-b din 03 februarie 2016 și nr. S160298/864-c din 01 august 2016, SRL „Dumser-Grup” a primit de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, prin intermediul filialei Mihai Eminescu, un credit bancar în sumă de 3 000 000 de lei, cu termenul limită de rambursare - 10 septembrie 2018.

A notat că, conform contractul de credit nr. S140406/864 din 24 iulie 2014, în redacția acordurilor adiționale nr. S160029/864-b din 03 februarie 2016, nr.S160298-d din 01 august 2016, SRL „Dumser-Grup” a primit de la „Moldova-Agroindbank” SA, prin intermediul filialei Mihai Eminescu, un credit în sumă de 7000000 de lei, cu termenul limită de rambursare - 10 decembrie 2020.

A specificat că, în baza contractelor de fidejusiune nr. S110609/E din 19 decembrie 2011, nr. S130562/G din 24 septembrie 2013, nr. S140150/864-I din 12 martie 2014, nr. S140716/864-F din 31 decembrie 2014, nr. S160298/864-O din 01 august 2016 și nr. S160298/864-P din 01 august 2016, Serghei Cobîlean, Tatiana Munteanu, Valeriu Strîmbei și Aurica Strîmbei și-au asumat obligația de a răspunde în aceeași măsură ca și debitorul SRL „Dumser-Grup” față de BC „Moldova-Agroindbank” SA pentru onorarea integrală a obligațiilor aferente contractelor de credit nr. S110609 din 19 decembrie 2011, nr. S130562 din 24 septembrie 2013, nr.S140150/864 din 12 martie 2014, nr. S140150/864-a din 12 martie 2014 încheiate între BC „Moldova-Agroindbank” SA și SRL „Dumser-Grup”, în caz că debitorul nu-și va onora obligațiile.

A remarcat că, în baza contractelor de fidejusiune nr. S140716/864-F din 31 decembrie 2014, nr. S160298/864-O din 01 august 2016, nr. S160298/864-P din 01 august 2016, Tatiana Munteanu, Valeriu Strîmbei și Aurica Strîmbei și-au asumat obligația să răspundă în aceeași măsură ca și SRL „Dumser-Grup” în fața BC „Moldova-Agroindbank” SA pentru onorarea integrală a obligațiilor acesteia, aferente contractului de credit nr. S0406/864 din 24 iulie 2014, încheiate între BC „Moldova-Agroindbank” SA și SRL „Dumser-Grup”, în cazul dacă ultima nu-și va onora obligațiile.

A declarat că, SRL „Dumser-Grup” nu și-a onorat obligațiile contractuale privind rambursarea creditelor primite și achitarea dobânzii calculate pentru utilizarea lor, încălcând, astfel, prevederile contactelor de credit și prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiilor.

A comunicat că, în vederea soluționării prealabile a litigiului, a expediat în adresa pârâților reclamațiile nr. 864.20004/E00006, nr. 864.20004/E00007, nr.864.20004/E00004, nr. 864.20004/E00005 din 04 ianuarie 2017, care nu au fost satisfăcute.

A invocat că, la 09 februarie 2018, datoria SRL „Dumser-Grup” față de bancă constituia 4 898 464,02 lei, inclusiv: la contractul de credit nr. S110609 din 19 decembrie 2011, suma de 1 502 819,99 de lei, din care creditul restant - 1 284 968 de lei și dobânda neachitată - 217 851,99 de lei; la contractul de credit nr. S130562 din 24 septembrie 2013, suma de 2 085 375,22 de lei, dintre care creditul restant - 1 673 391 de lei și dobânda neachitată - 411 984,22 de lei; la contractul de credit nr.S140150/864 din 12 martie 2014, suma de 173 475,87 de lei, dintre care dobânda neachitată - 173 475,87 de lei; la contractul de credit nr. S140150/864-a din 12 martie 2014, suma de 696 022,28 de lei, dintre care dobânda neachitată - 696 022,28 de lei; la contractul de credit nr.S140406/864 din 24 iulie 2014, suma de 440 770,66 de lei, dintre care dobânda neachitată - 440 770,66 de lei.

A solicitat încasarea în mod solidar din contul pârâților Serghei Cobîlean, Tatiane Munteanu, Valeriu Strîmbei și Auricăi Strîmbei în beneficiul BC „Moldova-Agroindbank” SA a datoriei în sumă de 4 457 693,36 de lei, încasarea în mod solidar din contul pârâților Tatiana Munteanu, Valeriu Strîmbei și Aurica Strîmbei în beneficiul BC „Moldova-Agroindbank” SA a datoriei în mărime de 440770,66 de lei și încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, a fost respinsă acțiunea depusă de către BC „Moldova-Agroindbank” SA ca fiind neîntemeiată.

La 16 noiembrie 2018 BC „Moldova-Agroindbank” SA a declarat apel nemotivat, iar la 15 februarie 2019 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către BC „Moldova-Agroindbank” SA și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 11 martie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către BC „Moldova-Agroindbank” SA, a fost casată integral decizia instanței de apel și a fost trimisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 15 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către BC „Moldova-Agroindbank” SA, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea, a fost încasată în mod solidar de la Serghei Cobîlean, Tatiana Munteanu, Valeriu

Strîmbei și Aurica Strîmbei în beneficiul BC „Moldova-Agroindbank” SA datorita în sumă de 2784612,74 de lei, a fost încasată în mod solidar de la Tatiana Munteanu, Valeriu Strîmbei și Aurica Strîmbei în beneficiul BC „Moldova-Agroindbank” SA datorita în sumă de 420247,41 de lei și au fost încasate în mod solidar de la Serghei Cobîlean, Tatiana Munteanu, Valeriu Strîmbei și Aurica Strîmbei în beneficiul BC „Moldova-Agroindbank” SA taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 50000 de lei, taxa de stat la depunerea cererii de apel în sumă de 37500 de lei și taxa de stat la depunerea cererii de recurs în sumă de 25000 de lei.

Instanța de apel a reținut că, în baza contractelor de credit nr. S110609 din 19 decembrie 2011, nr. S130562 din 24 septembrie 2013, nr. 140150/864 din 12 martie 2014, nr. S140150/864-A din 12 martie 2014 și nr. S140406/864 din 24 iulie 2014, BC „Moldova-Agroindbank” SA a acordat SRL „Dumser-Grup” credite în sumă de 5900000 de lei, 5000000 de lei, 7000000 de lei, 3000000 de lei și 7000000 de lei, iar ultima s-a obligat să le ramburseze în rate lunare potrivit graficului negociat de părți, însă înscrisurile prezentate de către apelant relevă o neexecutare corespunzătoare a obligațiilor de achitare a ratelor la credit, iar intimații nu au prezentat careva probe care să denote contrariul, precum și faptul că, Tatiana Munteanu, Valeriu Strîmbei și Aurica Strîmbei și-au asumat obligația să răspundă în aceeași măsură ca și SRL „Dumser-Grup” în fața BC „Moldova-Agroindbank” SA pentru onorarea integrală a obligațiilor acesteia, aferente contractului de credit nr. S140406/864 din 24 iulie 2014.

Totodată, instanța de apel a reținut că, Serghei Cobîlean, Tatiana Munteanu, Valeriu Strîmbei și Aurica Strîmbei au garantat personal onorarea integrală a obligațiilor SRL „Dumser Grup” față de BC „Moldova-Agroindbank” SA, ce rezultă din contractele de credit nr. S110609 din 19 decembrie 2011, nr. S130562 din 24 septembrie 2013, nr. S140150/864 din 12 martie 2014 și nr. S140150/864-a din 12 martie 2014, încheiate între BC „Moldova-Agroindbank” SA și SRL „Dumser-Grup”, iar SRL „Dumser-Grup” nu și-a onorat obligațiile ce rezultă din contracte.

Instanța de apel a menționat că, BC „Moldova-Agroindbank” SA a prezentat înscrisuri, care atestă faptul că, toate bunurile disponibile gajate/ipotecate în vederea garantării creditelor acordate SRL „Dumser-Grup” au fost vândute și creanța băncii față de SRL „Dumser-Grup” SRL în mărime de 22 307 289,65 de lei, validată în cadrul procesului de insolvență a debitorului, s-a diminuat urmare a vânzării bunurilor gajate/ipotecate la preț total de 18 137 429,50 de lei, totodată, respectiva creanță a mai fost diminuată și în rezultatul vânzării băncii a apartamentului, care a aparținut lui Valeriu Strîmbei și Auricăi Strîmbei în temeiul hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 19 septembrie 2017 și acordului privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă nr. 23023 din 22 noiembrie 2017, la prețul de 965000 de lei. Respectiv, datoria rămasă constituie suma de 3 204 860,15 lei.

Făcând trimitere la art. 493 alin. (5) din Codul civil (în redacția pînă la 01 martie 2019) și art. 181 alin. (4) din Legea insolvenței și având în vedere că, în scopul protejării intereselor creditorului privind recuperarea datoriei, legislatorul a prevăzut posibilitatea garantării rambursării creditelor și plăților aferente prin constituirea răspunderii personale pentru neexecutarea obligațiilor (garanție care este de cele mai multe ori hotărâtoare la adoptarea deciziei de acordare/sau nu a

creditorilor), instanța de apel a considerat neîntemeiată hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a apreciat critic concluziile primei instanțe precum că, bunurile gajate/ipotecate de către SRL „Dumser-Grup” au fost transmise în posesia BC „Moldova-Agroindbank” SA pentru comercializare și existența bunurilor grevate cu garanții lipsește BC „Moldova-Agroindbank” SA de dreptul de recuperare a datoriei SRL „Dumser-Grup” față de bancă din contul fidejursorilor, mai mult, transmiterea bunurilor ipotecate în posesia creditorului gajist/ipotecar constituie temei de stingere a obligației asigurate.

Contrar concluziilor primei instanțe referitoare la faptul că, BC „Moldova-Agroindbank” SA a intrat în posesia bunurilor gajate/ipotecate de către SRL „Dumser-Grup” SRL, instanța de apel a constatat că, actele cauzei nu demonstrează acest fapt, mai mult, fiind îndoielnică argumentarea primei instanțe precum că, banca a primit în posesie bunurile gajate/ipotecate, dat fiind că, prevederile art. 53 alin. (1) din Legea insolvenței stabilesc că, din momentul admiterii cererii introductive spre examinare, creditorii nu mai pot solicita debitorului executarea creanțelor în mod individual, aceasta constituind competența exclusivă a administratorului autorizat numit de către instanța de insolvență (art. 130 din Legea enunțată).

Instanța de apel a remarcat că, la materialele cauzei nu există nici un înscris (hotărâre judecătorească, proces-verbal al executorului judecătoresc, etc.), din care ar rezulta transmiterea bunurilor gajate/ipotecate de către SRL „Dumser-Grup” în posesia băncii în vederea executării dreptului de gaj/ipotecă. Or, actele cauzei dovedesc faptul că, bunurile gajate/ipotecate în favoarea băncii de către SRL „Dumser-Grup” s-au aflat în posesia debitorului, fiind inventariate, evaluate și valorificate de către lichidatorul debitorului în cadrul procesului de insolvență.

Totodată, în lipsa probelor privind transmiterea bunurilor gajate/ipotecate de către SRL „Dumser-Grup” în posesia băncii, instanța de apel a apreciat ca fiind eronate și constatările primei instanțe precum că, datoriile rezultate din contractele de credit urmează a fi reparate de fapt și de drept din contul vânzării bunurilor transmise în posesia băncii, deoarece, în caz contrar, s-ar institui o situație în care, creditorul ar încasa sume din contul fidejursorilor și ar păstra în posesie concomitent și bunurile ipotecate/gajate.

Instanța de apel a considerat ca fiind eronată și opinia primei instanțe cu privire la faptul că, existența bunurilor grevate cu garanții lipsește BC „Moldova-Agroindbank” SA de dreptul de recuperare a datoriei SRL „Dumser-Grup” față de bancă din contul fidejursorilor și satisfacerea parțială de către BC „Moldova-Agroindbank” SA a creanțelor din contul bunurilor gajate/ipotecate lipsește banca de dreptul de a solicita recuperarea datoriilor din contul fidejursorilor, deoarece în sensul prevederilor art. 1240 alin. (1) din Codul civil, părțile pot conveni asupra constituirii unor garanții reale (gaj), personale (fidejusiune) sau a unor alte garanții uzuale în practica bancară.

Reieșind din prevederile art. 1146 și 1156 alin. (2) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), instanța de apel a constatat că, fidejursorii Serghei Cobîlnean, Tatiana Munteanu, Valeriu Strîmbei și Aurica Strîmbei au acceptat expres printr-o clauză contractuală să răspundă, în mod solidar, cu debitorul, în cazul neonorării de către acesta a obligațiilor sale și n-au condiționat în nici un mod această

răspundere cu existența sau lipsa altor garanții constituite în vederea asigurării obligațiilor și nici nu au condiționat dreptul băncii de a pretinde satisfacerea creanțelor din contul fidejursorilor doar după exercitarea dreptului de gaj/ipotecă sau numai după urmărirea debitorului în conformitate cu prevederile art. 1156 alin. (2) din Codul civil. Mai mult, conform prevederilor pct. 1.2. lit. (d) din contractele de fidejusiune din speță, fidejusiunea constituită este o garanție complementară și nu va fi afectată în nici un mod de nici o altă garanție prezentată creditorului pentru asigurarea obligației garantate.

Instanța de apel a mai considerat eronată și concluzia primei instanțe precum că, transmiterea bunurilor gajate/ipotecate în posesia creditorului gajist/ipotecar constituie temei de stingere a obligației asigurate, or, conform art. 489 alin. (1) și (2) din Codul civil și art. 68 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la gaj (ambele în vigoare la data producerii efectelor juridice), până la momentul vânzării bunului luat în posesiune de creditorul gajist, debitorul gajist se poate opune urmării de către creditorul gajist a bunului gajat, plătind creanța garantată sau, după caz, înlăturând încălcările menționate în avizul de executare și cele ulterioare, plătind în ambele cazuri cheltuielile aferente înregistrării preavizului. Astfel, transmiterea bunurilor ipotecate în posesia creditorului gajist/ipotecar nu este echivalentul transmiterii în proprietate și nu constituie temei de stingere a obligației asigurate cu aceste bunuri, obligația fiind stinsă doar după valorificarea acestora cu direcționarea mijloacelor bănești obținute la achitarea datoriei. Faptul că, bunurile ipotecate pot fi valorificate prin ofertă-tender, negocieri directe sau licitație publică– modalități prevăzute de Codul civil, Legea cu privire la ipotecă și Legea cu privire la gaj, prețul de vânzare nefiind unul prestabilit, acesta urmând a fi determinat la data vânzării, în dependență de cererea și oferta existentă la acest bun, confirmă faptul că transmiterea bunurilor în posesie nu constituie temei de stingere a obligației la prețul valorii de gaj/ipotecă a acestor bunuri.

La 30 octombrie 2020 Tatiana Munteanu și reprezentantul acesteia și al lui Serghei Cobîlcan, avocatul Igor Doicov au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului au indicat că, nu sunt de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material privind încetarea fidejusiunii cu termen nedeterminat.

Au menționat că, instanța de apel eronat a constatat că, fidejusiunea instituită în baza contractelor de fidejusiune nr. S110609/E din 19 decembrie 2011, nr.S130562/G din 24 septembrie 2013, nr. S140150/864-I din 12 martie 2014, nr.S140716/864-F din 31 decembrie 2014, nr. S160298/864-O din 01 august 2016 și nr. S160298/864-P din 01 august 2016 este valabilă, deoarece contractele sunt cu termen determinat.

Au susținut că, Curtea Supremă de Justiție, examinând dosarul nr. 2ri-233/17, a constatat că, fidejusiunea constituită de către SC „MCI & CoConstruct” SRL pentru garantarea executării obligațiilor asumate prin contractele de credit nr. 804 din 31 octombrie 2005 și nr. 1156 din 29 mai 2006, încheiate între SA „Banca Comercială Română” și CIC „Moldconinvest” SA, nu a avut un termen determinat,

adică a fost constituită pe termen nedeterminat până la executarea deplină a obligațiilor de către debitorul principal CIC „Moldconinvest” SA. Astfel, instanța de recurs a reținut drept legală și întemeiată decizia instanței de apel, prin care a fost respinsă cerința înaintată de către bancă cu privire la încasarea datoriei principale din contul fidejursorului.

Au afirmat că, Curtea Supremă de Justiție, examinând dosarul nr. 2ra-1081/14, a reținut că, termenul stabilit în contractul de fidejusiune, precum și termenul de un an de zile, după natura sa, nu este un termen de prescripție, ci unul de perimare, deoarece acest termen nu este instituit pentru apărarea unui drept încălcat, ci un termen de existență a obligației accesorii - fidejusiunea, înăuntrul căruia fidejursorul rămâne obligat față de creditor. Or, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că, termenele de rambursare a creditelor au expirat pe parcursul anului 2010, iar termenul de un an pentru înaintarea acțiunii față de fidejursor a expirat până la înaintarea acțiunii în judecată. Și prima instanță, în partea motivată a hotărârii, a constatat expres că, termenul de scadență a contractelor de credit a expirat în perioada 20 martie 2009 - 20 mai 2010, iar cu cererea de chemare în judecată intimatul s-a adresat abia la 26 septembrie 2011. Prin urmare, instanța de recurs a reiterat că, decizia instanței de apel, prin care pretențiile BC „Moldova-Agroindbank” SA împotriva fidejursorilor au fost respinse pe motiv că, raporturile de fidejusiune au încetat, este legală, iar recursul declarat de bancă a fost respins.

Au relevat că, Curtea Supremă de Justiție, examinând dosarul nr. 2ra-2512/15, a menționat că, conform contractului de împrumut din 15 ianuarie 2009, acesta a fost încheiat pe un termen de 12 luni, respectiv, și garanția restituirii împrumutului conform pct. 2.4 al contractului este de 12 luni. Or, cu un astfel de drept ÎM OMF „Microinvest” SRL a intervenit peste termenul legal, abia la 10 iulie 2012, când s-a adresat cu acțiune împotriva debitorului și a fidejursorilor privind încasarea datoriei restante. Respectiv, odată cu expirarea termenului, legiuitorul, prin prisma art. 1170 din Codul civil, îl eliberează pe fidejursor de obligația sa după expirarea unui an de zile de la momentul când obligația de bază a ajuns la scadență, în cazul când contractul de fidejusiune nu a fost încheiat pentru un anumit termen, deoarece acest termen este suficient pentru creditor ca acesta să facă uz efectiv de dreptul său.

Au invocat că, instanța de apel a aplicat și a interpretat greșit normele legale privind data limită când obligațiile au devenit scadente.

Au mai invocat că, instanțele judecătorești au stabilit că, la 28 februarie 2017 au fost validate creanțele BC „Moldova-Agroindbank” SA față de debitorul SRL „Dumser-Grup”, în proces de insolvență, iar art. 45 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede expres că, creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolvență. Respectiv, din norma de drept enunțată rezultă că, creanța BC „Moldova-Agroindbank” SA față de debitor a ajuns la scadență la 28 februarie 2017, când a fost emisă hotărârea Curții de Apel Chișinău privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Dumser-Grup”. Prin urmare, raportând circumstanțele speței la prevederile art. 1170 alin. (2) din Codul civil, banca urma să înainteze acțiune împotriva fidejursorilor în termen de un an de la validarea creanțelor, adică până la 28 februarie 2018, însă a depus cererea de chemare în judecată împotriva

fidejutorilor la 13 martie 2018, or, la această dată fidejusiunea în baza contractelor enunțate a încetat, respectiv, pretențiile băncii sunt neîntemeiate.

Au declarat că, la data înaintării acțiunii de către bancă, raportul de fidejusiune nu a existat și în aceste condiții, încasarea datoriei din contul recurentei și al intimaților constituie îmbogățire fără justă cauză.

Au notat că, conform art. 143 alin. (8) din Legea insolvenței, consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanțelor are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile pentru toate creanțele conform valorii și rangului lor, precum și pentru debitor, administrator/lichidator și pentru toți creditorii chirografari și creditorii garantați. După validarea creanțelor din tabelul numai titularii creanțelor consemnate în tabel pot să participe la votul planului de restructurare sau la orice repartiție de sume, în caz de faliment, etc.

Au considerat că, în condițiile în care banca a valorificat dreptul de ipotecă, a acceptat condițiile și prețul de vânzare a bunurilor gajate și ipotocate, nu a contestat rezultatele licitațiilor publice, aceasta nu poate pretinde încasarea datoriei și din contul recurentei și al intimaților.

Prin referința depusă la 11 decembrie 2020 BC „Moldova-Agroindbank” SA a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 13 august 2020 (f. d. 210, vol. I), iar date, care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă, lipsesc la materialele dosarului.

Astfel, recursul declarat la 30 octombrie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Tatiana Munteanu și reprezentantul Tatianeii Munteanu și al lui Serghei Cobîlean, avocatul Igor Doicov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Tatiana Munteanu și reprezentantul Tatianeii Munteanu și al lui Serghei Cobîlean, avocatul Igor Doicov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Tatiana Munteanu și reprezentantul Tatianeii

Munteanu și al lui Serghei Cobîlean, avocatul Igor Doicov, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Tatiana Munteanu și reprezentantul Tatianeii Munteanu și al lui Serghei Cobîlean, avocatul Igor Doicov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Mariana Pitic